

جهڙو راج تهڙو پاڳ

هڪڙي بادشاهه خواب لڌو، ڏنائين ته سندس سمهڻ واري
کونيء هر هڪڙي لومڙي پئي ڦتكى. صبح جو بادشاهه سڀني
اميرن، وزيرن ۽ نجومين کي خواب ٻڌايو؛ پر انهن مان ڪوبه
ان جو تعبيير نه ٻڌائي سگھيو.

پوءِ ته سجي بادشاهيء هر پڙهو گهمایو وييو، ته جيڪو به
خواب جو تعبيير ٻڌائيندو، تنهن کي وڏو انعام ڏنو ويندو.

ڳچ ڏينهن گذری ويا، پر خواب جي تعبيير ٻڌائڻ لاءِ
ڪوبه ڪونه آيو. نيث اها خبر هڪ ڏينهن هڪڙي ڪُڙميء تائين
پهتي. هو به خواب جي تعبيير ڪرڻ لاءِ توکل ڪري نكري
پيو. وات تي هڪ جابلو لڪ هو جتان هن کي لنگھڻهو. اتي
پهتو ته ڏسي ته هڪ واسينگ نانگ وينو آهي. هن نانگ کي
چيو ته ”نانگ! مون کي وات ڏي، جو بادشاهه کي خواب جو
تعبيير ٻڌائڻ پيو وڃان.“ نانگ چيس ”اڙي ڪُڙمي! بادشاهه کي
نجومي به تعبيير نه ٻڌائي سگھيا، سو تون ڪيئن ٻڌائيندين؟
جي تون چوين ته آئه توکي تعبيير ٻڌايان، پر ان لاءِ منهنجو شرط
آهي، ته انعام جو اذ مون کي ڏيندين.“ ڪُڙميء نانگ جو شرط
مجيو ۽ خواب جو تعبيير ٻڌي روانو ٿي وييو.

دربار هر پهچي ڪُڙميء خواب جو تعبيير ٻڌائڻ جي اجازت
گهرى. بادشاهه کيس اجازت ڏني، ڪُڙميء چيو: ”بادشاهه سلامت!
لومڙي هڪ دغاباز، بزدل ۽ مكار جانور آهي؛ تنهنڪري

توهان کي سمجھەن كپي ته رعيت ھ دغابازى، مكارى ے رياکاري وڌي وئي آهي. جيڪڏهن اها بند نه ٿي ته پوءِ حڪومت کي نقصان پهچندو.” بادشاهه کي ڳالهه دل سان لڳي ے هن ڪُڙميءَ کي وڌا انعام اكرام ڏنا.

ڪُڙمي انعام وٺي واپس پئي آيو، ته خيال ڪيائين ته چو نه ٻيو رستو وٺي گهر وڃان! نه ته نانگ کي انعام جو اڌ ڏيو پوندو. سو هو ٻيو رستو وٺي گهر پهتو.

ڪجهه ڏينهن کان پوءِ بادشاهه وري ٻيو خواب لڌو، ته سندس محل ھ هڪ اڳاڙي ترار پئي لٿکي. صبح جو بادشاهه ان ڪُڙميءَ ڏانهن ماڻهو موڪليو. هاڻي ته ڪُڙمي اچي ڦاثو. نانگ سان ته هن دوکو ڪيو هو. هاڻي ڇا ڪري؟ نيث دل من هڻي نانگ وٽ ويyo ۽ ان کي مِنٿون ڪرڻ لڳو. نيث نانگ کيس چيو ته: “اڳي به تو قول ڪونه پاڙيو، پر هاڻي واعدو ڪر ته انعام جو اڌ ضرور مون کي ڏيندين!” ڪُڙميءَ هائوڪار ڪئي ۽ خواب جو تعبيير ٻڌي رواني ٿيو.

بادشاهه وٽ پهچي ڪُڙميءَ کيس ٻڌايو ته: “جيئندا قبلاء! ترار جو ڪم آهي خونريزي. اوهان جا دشمن اوهان جي پڻيان اڳاڙي ترار کنيو پيا گھمن. اوهان به ترار جي زور سان انهن جو سر يڪدم قلم ڪري ڇڏيو.” بادشاهه کي ڳالهه دل سان لڳي. هن ڪُڙميءَ کي جهجها انعام اكرام ڏنا. هڪ ترار به تحفي ھ هن کي ڏنائيں. ڪُڙمي خوش ٿيندو گهر ڏانهن موتيون؛ پر وات تي وري به دل ھ بي ايماني پيدا ٿيس، دل ھ چوڻ لڳو ته، نانگ کي اڌ

حصو چو ڏيان! جڏهن نانگ واري لڪ وقت پهتو ته نانگ کي
ڏسي کطي ترار هنيائين. نانگ ويچارو ڀجي ٻڙ ۾ گھڙي ويو.
ڪڙمي اچي گهر پهتو ۽ سك سان زندگي گذارڻ لڳو.

ڪجهه ڏينهن كان پوءِ بادشاهه وري به ڪو خواب لڻو.
هن وري ڪڙمي، ڏانهن ماڻهو موڪليو. ڪڙمي ته هاڻي آزار ۾
پئجي ويو؛ پر وري به نانگ وقت ويو. نانگ چيس ته: "هاڻي
وري چو آيو آهين؟" ڪڙمي، نانگ کي ڏاديون منتون ڪيون.
"پيلي، منهنجون خطائون بخش ڪر. هن خواب جو تعبيير ٻڌاء نه
ته مفت ۾ مارجي ويندس." ڏنهن تي نانگ چيس ته: "چڱو،
توكى خواب جو تعبيير ٻڌايان ٿو، پر واعدو ڪر ته هن پيري
انعام جو اڌ ضرور ڏيندين!" ڪڙمي، هائوڪار ڪئي ۽ خواب
جو تعبيير ٻڌي روانو ٿيو.

بادشاهه وقت پهچي ڪڙمي چيو ته "بادشاهه سلامت!
اوہان خواب ۾ ڏڳي ڏٺي آهي. توہان گونگي گانءَ وارو پهاڪو
ته ضرور ٻڌو هوندو! سو ائين سمجھو ته اوہان جي رعيت
هاڻي ڳئون وانگر نِماڻي ٿي چكي آهي. اوہان جي حڪومت
کي هاڻي ڪوبه لوڏو نه آهي!" اهو ٻڌي بادشاهه ڏايو خوش ٿيو.
ڪڙمي به پنهنجو انعام وٺي روانو ٿيو.

ڪڙمي هن پيري سڌو نانگ وقت آيو. سمورو انعام آڻي
نانگ آڏو رکيائين. نانگ چيس ته، "ادا آئه ڪو انعام جو بُکيو نه
آهيان. مون ته رڳو تنهنجو آزمودو ٿي ورتو. پر ان ۾ تنهنجو ڏوھ
نه آهي. چو ته ملڪي حالتن جو اثر رعيت تي پوندو آهي. پهريين

پیری ملک ھر فریب ۽ دغا هئی؛ سو تو به مون سان دغا کئي.
 پئی پیری ملک ھر فساد ۽ خونریزی هئی، سو تو به ائین ڪيو.
 هائڻي ملک ھر امن آهي، سو تون پاڻ هلی آيو آهين انعام ڏيڻ.
 ٻڌو ڪونه اٿئي ته ”جهڙو راجُ تهڙو ڀاڳ، جهڙو راجا، تهڙي پرجا!“
 (تلخیص: داڪټر سحر امداد)

مشق

(الف) هیٺین سوالن جا جواب ڏيو:

- 1 بادشاهه پهريون خواب ڪهڙو لتو؟
- 2 ڪڙميءَ کي خواب جو تعبيير ڪنهن ٻڌايو؟
- 3 بادشاهه پيو پيو ڪهڙو خواب لتو؟
- 4 بادشاهه تيون پيو خواب ھر چا ڏنو؟
- 5 نانگ ڪهڙي شرط تي ڪڙميءَ کي خوابن جو تعبيير
ٻڌايو؟
- 6 هن آڪائيءَ مان ڪهڙي نصيحت ملي ٿي؟

(ب) هیٺین لفظن جي معني لکو ۽ جملن ھر ڪمر آٿيو:

ڳچ - قول - خونریزی - تحفي - بيلی - آزمودو
 پرجا - نيث - جابلو - ڪڙمي - واث .